

باز هم اخراج

۱- قارچ ملارد

قارچ ملارد یکی از واحدهای بزرگ تولید قارچ و کنسرو قارچ کشور است. در ابتدای سال جاری مدیریت این شرکت به دلیل اختلاس عوض شده است.

یکی از اولین اقدامات اولیه مدیر جدید برای سرو سامان دادن اوضاع، تعدیل نیروست. از ۴۳۰ نفر کارگر و کارمند این واحد تنها ۳۶۰ تن باقی مانده و بقیه مشمول تعدیل نیرو شده اند. یعنی حدود ۷۰ نفر تعدیل شده اند. اکثر کارگران اخراجی دارای سابقه ی کار ۱۳ تا ۱۵ سال بودند.

نحوه اخراج هم به این گونه بود که مدیر عامل جدید عنوان کرد قرارداد سفید امضا غیرقانونی است و باید کارگران قرارداد تاریخ دار داشته باشند و از کارگران خواست که برای بستن قرارداد جدید، قراردادهای قبلی شان را تسویه کنند. در این بین با بسیاری از آنان قرارداد جدید بسته نشد و برای تعدادی نیز ترک کار زده شد که هیچ کدام از این کارگران نتوانستند برگردند و از بیمه بیکاری نیز نمی توانند استفاده کنند. اکنون کارگران با قراردادهای شش ماه کار می کنند. این شیوه سبب شده که بعد از هر شش ماه با بستن قرارداد جدید فرصت استفاده از طرح طبقه بندی مشاغل از کارگران گرفته شود و همیشه حقوق آنان را در سطح حداقل حقوق باقی بماند.

دستمزدها به نسبت سختی کار و محیط فیزیکی کار متفاوت است. حقوق کارگرانی که بیشتر از حداقل حقوق است نیز در دو قسمت پرداخت می شود. بخش اول دستمزد به میزان حداقل حقوق رسمی، هر ماه به حساب کارگران واریز می شود و مابقی آن به صورت "پشت لیست". دلیل این شیوه پرداخت فرار از پرداخت حق بیمه واقعی کارگران است. این بخش از دستمزد آنان (پشت لیست) که شامل اضافه کار نیز می باشد، با تاخیر زمانی گاه تا سه ماه پرداخت می شود.

ساعت کار این کارگران از ۷ و بیست دقیقه تا ۴ و نیم است. حدود یک چهارم کارگران این واحد تولیدی قارچ زن و بیشتر سرپرست خانواده هستند. شرایط کار این کارگران بسیار دشوار است. ۸ ساعت کار ایستاده برای برداشت، شست و شو و بسته بندی قارچ در محیطی مرطوب و سرد سبب می شود که اکثرا به بیماری هایی نظیر کمردرد، رماتیسم و... مبتلا شوند.

بسیاری از کارگران این واحد تولیدی هنوز سنوات سال ۸۹ را نگرفته اند. گفته می شود که ۸۲ نفر دیگر هم کنار گذاشته خواهند شد.

۲- اخراج در عسلویه ، O1

گروهی از شرکت های فعال در عسلویه از جمله O1 کارگران بالای ۵۵ سال را اخراج کرده اند. این کارگران میانسال که به دلیل کار کردن در پروژه های مختلف سابقه ی بیمه مستمر ندارند، از امکان گرفتن مستمری بازنشستگی محروم هستند. به رغم این که سالهای طولانی کار کرده اند میزان سالهای پرداخت حق بیمه برای آنان بسیار کمتر از سالهای خدمتشان است. به دلیل تعطیلی بسیاری از واحدها و بیکاری گسترده، امکان یافتن کار جدید برای آنان بسیار کم است. و از آنجایی که شرایط بازنشستگی به حقوق ۵ سال آخر خدمت بستگی دارد، پیدا کردن کار مناسب که سوابق کاری این کارگران را مخدوش نکند، بسیار سخت است.